

Hkeem

Et særdeles variert lørdagsprogram innfridde delvis. Uansett vil Festidalen 2018 gå inn i historiebøkene som en av de aller triveligste.

Ingebjørg Bratland

Det var gledelig og se at svært mange hadde tatt turen til Dønhaug tidlig for å få med seg Ingebjørg Bratland. Bratland har med sin folkemusikkbakgrunn en unik tilnærming til musikk. Hennes fraseringer kombinert med iørefallende popmelodier er noe helt spesielt. Konserten begynner med Ingen som du. En pop-perle med et viktig budskap som passer perfekt til Festidalens Tru du er noko-motto. Stemningen settes umiddelbart. Bror kommer som andrelåt. Vi snakker umiddelbar gåsehud.

Oslonatta føyer seg inn i rekken med fine låter, men viser samtidig at selv ikke Ingebjørg Bratland treffer pitchen 100% alltid. På andre refreng har hun imidlertid sunget seg varm og også de høye tonene sitter som de skal. Kun for deg går litt på autopilot, men det går fort over når bandet har fått spilt seg litt sammen. Så kommer de fine låtene på rad og rekke. Hysj hysj hysj og Fordi eg elsker deg er akkurat så vakre som utsikten over fjorden. Her er det bare å nyte.

Stjernene er et annet høydepunkt før Bratland takker for seg og sine. Selv om det knaket bittelitt i kompet noen ganger er dette meget godt levert og en nydelig start på lørdagen.

Terningkast: 5

Fanny Andersen

Fanny Andersen

I rekken over unge flinke kvinnelige vokalist er Fanny Andersen seg fint inn.

Andersen beveger seg musikalsk i et rendyrket pop/EDM-landskap og har oppnådd imponerende streamingtall på sine første utgivelser. Andersen spretter inn på scenen med låta "Party Girl". En funky start på konserten og intensjonen er klar. Her skal det lages fest.

Å si det tar av er en overdrivelse, men Andersen og bandet viser potensiale. Not a toy viser at hun virkelig kan synge og at ekstrastemmene på tape egentlig er helt unødvendige.

On my own låter frisk og Kids har fortjent hit-statusen. Konserten blir allikevel til tider en transportetappe. Men fortsatt koser vi oss skikkelig i solsteiken på Dønhaugjordet.

Terningkast: 4

Hkeem

Hkeem har tydelig gått VG-lista-skolen og roper tidsriktig ut USKEDALEN- ER DET NOE LIV? Både titt og ofte. Til tross for at det hele oppleves litt tilgjort og krampeaktig responderer ungdommen slik det forventes. Det tettes til foran scenen og armene strekkes i været på oppfordring. Det er vel slik det skal være. Hkeem har med seg to DJ-er som stort sett trykker stopp og start på tapen med kompet som hovedpersonen rapper og synger på.

Undertegnede kommer nok aldri til å forstå konseptet "konsert uten instrumenter" og det hele blir litt karaokefest. Når det er sagt er Hkeem både en dyktig sanger og rapper. Han åpner med Ghettoparasitt som er en låt med viktig budskap. Hkeem er en positiv fyr som har mye viktig på hjertet. En som meg og Urettferdig er bra låter og Hkeem selv er en funky fyr. Allikevel klarer vi ikke helt å bli kvitt karaokefølelsen. Til slutt får publikum også hiten Fy Fan. Den låter faktisk akkurat like bra som på Spotify. Faktisk nøyaktig likt!

Terningkast: 3

Kamelen

Kamelen er et urbant fenomen. Eller er det? Dette var tydeligvis det mange hadde ventet på. Der Hkeem leker med kinaputt driver Kamelen med dynamitt. Det var i alle fall slik det kunne virke. Med Kjeltring som førstelåt er lista lagt. Kamelen har en troverdighet som rapper og en teft for gode linjer. (No pun intended)

Det e' digg forteller Kamelen fra scenen. Publikum synes også at dette er skikkelig digg og responderer deretter.

Det er tydelig at Kamelen og hans gjeng har det gøy på scenen og energien smittes fra scene til sal og det koker skikkelig under Beng beng beng.

Hon e' fin tilegnes Kamelens kjæreste som er i publikum og låten fremføres med inderlighet og kjærlighet.

Ambivalent er rett og slett en skikkelig fin låt med substans og mening.

Kamelen selv er berømt for sine stagedives og på andre forsøk sitter det perfekt også på Festidalen.

Ikke perfekt, men nesten fra Kamelen.

Terningkast: 5

Kamelen.

Fagernes Yacht klubb

Coverband på Festivalen er kanskje litt kontroversielt, men når vi snakker Fagernes Yacht klubb som fyller Rockefeller og USF hvert eneste år, er det greit å bryte noen prinsipper.

Det finnes mange 80-talls coverband rundt om kring. Det som er så fint med Fagernes Yacht klubb er at dette er helt fritt for ironi. Dette er ingen parodi på 80-tallet men en hyllest til all den fantastiske musikken. Her får vi Roseanna og Africa fra Toto, Boys of Summer fra Don Henley, I Wanna Dance with Somebody fra Whitney Houston, All Night Long og Dancing on the Ceiling fra Lionel Richie.

Når disse låtene fremføres med enorm energi av dyktige folk blir det gøy!

Det er også påfallende å observere hvor tidløs denne musikken er. Publikum synger med på låter som var store hits lenge før de var født. Det er spesielt vakkert å se en stor ungdomsgjeng juble når de gjenkjenner pianointroen fra Journeys Don't stop Believing fra 1981. Det er visst håp for ungdommen allikevel! Og på Dønhaug er det fest!

Terningkast 5

Raga Rockers

Raga Rockers er en dinosaur i norsk rockehistorie. Bandet har holdt det gående mer eller mindre siden 1982 og omtales i Norge som en av de fire store innen rocken. Aller størst var Raga Rockers rundt 1990. Da gikk det sport i å kunne synges Hun er fri på rams og Noen å hate var noe av det tøffeste man kunne høre på. Disse to

fikk vi også høre, til slutt, under Raga Rockers konsert på lørdag. Bare så synd at veien dit i beste fall var en ren transportetappe.

Raga er rett frem kompromissløs rock'n'roll og det er kanskje for mye å forlange noe publikumsfrieri fra Krohn og gjengen. Allikevel tenker jeg at litt engasjement og energi ikke er for mye å forlange. Første del av konserten fremstår rett og slett som en nokså langdryg affære. Bandet spiller desidert høyest på dette årets festival uten at vi nødvendigvis hører bedre etter av den grunn. Helt krise er det ikke. Rundt og rundt er en herlig seig rocker, men vi har hørt den betydelig bedre før. Ekspander eller dø er et ørlite friskt pust i rett-frem-rocken. Men mest av alt står publikum og venter.

Forbudte følelser låter som den skal og Eivind Staxrud får imponere litt på gitar. Og så; endelig: etter å ha tatt runden ut av scenen får vi Noen å hate og Slakt som ekstranummer.

"Det var på tide!" sa en publikummer ved siden av meg...

Raga Rockers er en dinosaur. Kanskje er det slik at ikke alle dinosaurer bør graves frem igjen? I kveld følte det litt som om vi så Raga Rockers 30 år for sent.

Terningkast: 3

Så er det hele over! Festidalen 2018 er historie. Helt avslutningsvis må jeg få si at det er viktig at vi aldri tar opplevelser som dette for gitt. Festidalen gjenoppstår hvert år på grunn av at enkeltpersoner orker og ønsker å gjøre en innsats. Ildsjeler som legger ned utallige timer for å gi oss minner for livet.

Jeg vil få benytte anledningen til å takke dere som år etter år jobber for å gi oss en slik kvalitetsfestival i den vakreste bygda. (Ingen nevnt, ingen glemt).

Jeg er så stolt og imponert over alt dere får til.

Tusen takk for i år og takk, takk, takk til alle dere som står bak festen på Dønhaug.

Jeg bøyer meg i støvet!

Tekst og foto: Marius Mathisen

Nett: Thor Inge Døssland